Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2961 SIX PAGES NGÀY THỨ HAI 9 JUILLET 1928.— NGÀY 22 THÁNG NĂM, NĂM MẬU-THÌN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 21

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

A LOUER

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 9117

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd) SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON

Dây thép nói số: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ :

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc

Davignon, Bourdet & Cie

9, rue Tronchet — Paris (VIIe)

TRUNG-HUÊ

TƯỜNG-GIỚI-THẠCH

Khổng-Minh khóc Châu-Gia
Phùng-ngọc-Tường — Diêm-tích-Sơn

Lý-tế-Thâm Quảng-Đông nói rằng Phùng-ngọc-Tường với Diêm-tích-Sơn không hận gì Tưởng-giới-Thạch, Tưởng hòng hớn quyết bỏ mà đi; vì bữa Tưởng giao ấn từ quan, Phùng với Diêm có tư điện-tín an-ủi ngài ở lại. Lời Lý-tế-Thâm nói sau đây còn giấu ý, theo lời đó đã nói, lẽ nào Lý lại không biết tại Phùng trở lòng, Tưởng xin từ chức mà tránh tiếng, chớ trong đã có sẵn-nang cho Diêm tích-Sơn rồi.

Nhắc lại, trước kia tôi hằng nói Phùng bị cớ một đều tham tâm vô yêm, lại có phần cốt, ở đâu phần đó, chúng đều chạy mặt không ai dám dùng. Nếu sau nầy, Tưởng dám dùng Phùng hiệp binh phạt Bắc, thì trong Tưởng đã liệu trước rồi. Như Phùng, thành công rồi, dời lòng vì nước vì dân mà chung lo việc cả, thì công ấy chẳng mất đi đâu; chớ hễ Phùng mà tham tâm, muốn trở lòng, thì Phùng phải chết. Một mình Diêm-tích-Sơn cũng đủ hạ Phùng-ngọc-Tường chẳng đợi gì tới Tưởng.

Độc giả còn nhớ lời ấy chăng? Tôi tưởng độc giả chưa quên. Đến khi đuổi Trương-tác-Lâm về Mãnchâu, Diêm-tích-Sơn vào lấy Bắckinh rồi, Phùng dẫu binh tới sau, chìm Lang-Phòng, chặn giữa đàng Bắckinh Thiêntân, chia binh, nửa thì đánh lấy Thiên tân, nửa thì xông vào cửa phía Nam, bảo Diêm-tích-Sơn phải mở cửa thành cho Phùng vào lấy. Diêm không chịu, Phùng mới truyền lịnh vây Bắckinh. Phùng vì tham, đã trở lòng rồi. Tưởng--giới--Thạch liệu sao? Thế thường Tưởng phải dấy binh diệt Phùng chớ sao. Nhưng mà Tưởng không chịu mang tiếng; e thiên hạ không biết, đổ tội cho Tưởng thành công rồi, giết vi-kiến. Vì vậy mà Tưởng giao ấn từ quan, để cho Phùng thong thả làm chi thì làm, tự ý Chánh-Phủ, tự ý Diêm-tích-Sơn tính sao thì tính. Ấy là Tưởng-giới-Thạch tránh tiếng; chớ trong đã có kế trừ Phùng-ngọc-Tường rồi. Trước hết Tưởng làm cho Diêm-tích-Sơn trọn quyền trọng trấn Bắckinh và Thiêntân. Ấy là Tưởng trao gươm cho Diêm giết Phùng đó. Sau lại, trước khi giao ấn từ quan, Tưởng sai Bạch-sung-Hi đem binh sang Tân-Hoàng-đảo mai phục, và sai tướng đem binh lên phía bắc Bắckinh, dối rằng lập phạt Mãnchâu, kỳ trung lập bày trận thế để giúp Diêm-tích-Sơn diệt Phùng-ngọc-Tường đó. Sắp đặt xong, Tưởng giao ấn, lui về Namkinh, cáo bịnh đau rằng ở nhà tịnh dưỡng.

Nếu Phùng mà tự đắc, quyết giành Bắckinh với Diêm-tích-Sơn thì Phùng đã tàn-hại rồi. Bởi Phùng nhắm thế không xong, cho hay trong Phủ, Phùng có Vương-chính-Đình là bạn thiết, Phùng mới rút binh chìm Thiêntân, rút binh vây Bắckinh, xuống Hà-nam mà ở.

Xét kỹ, Lý-tế-Thâm là người đồng thinh đồng khí của Tưởng-giới-Thạch, nói còn giấu ý, chớ lẽ nào không biết mà nói rằng Phùng-ngọc-Tường tư điện an-ủi Tưởng-giới-Thạch đó là thật tình. Tưởng-giới-Thạch giao ấn để dàng trống cho Phùng đi, thì Phùng còn có mằng nào hơn. Phùng mằng lắm chớ, song hễ ngoài phải làm bộ cùm-nùm che miệng thế gian; có khác nào, Châu-Gia thác rồi, Khổng-Minh điếu tang, qui mà kêu khóc.

Phùng-ngọc-Tường nhắm thế không xong, rút hết binh xuống Hà-nam, Tưởng-giới-Thạch mới hết đau răng, trở ra giúp nước.

Tưởng lập hội Chiến-sĩ tại Bắckinh để hội hết các trận anh-hùng bàn kế Trung-huê thống nhứt. Phùng không chịu đi. Khi nghe Tưởng-giới-Thạch với Lý-tông-Nhơn lên Bắckinh rồi, Phùng lại muốn đi. Muốn đi rồi ta đau, để phái người thế mặt. Nói phái người thế mặt, rồi lại nói để đi; việc đi ở của Phùng không chừng, ai có biết sao mà hiểu. Nay Lý-tế-Thâm, Huỳnh-thiệu-Hùng (Quảng-đông) vừa sang đến Thượng-hải, Tưởng-giới-Thạch, Lý-tông-Nhơn, Diêm-tích-Sơn, Từ-nguyên-Truyền, Bạch-sùng-Hi với hàng tướng-sĩ đang tựu tại chùa cùng Tôn-trung-Sơn, thinh linh xe-hơi Phùng-ngọc-Tường bay đến. Cũng vào cùng Tôn-trung-Sơn như hàng chiến-sĩ kia. Chưa biết, chừng hội bàn quân-sự, Phùng sẽ thuận nghịch lẽ nào, chớ cứ-chỉ của Phùng-ngọc-Tường, xem ra lạ lắm.

Ai tưởng cho Phùng-ngọc-Tường có đã sức vẫy vùng nửa chăng? Trương-học-Lương Mãnchâu, thấy thời-thế như vậy rồi, còn phải dâu Quốc-dân-đảng mà giữ đất Mãnchâu thay; huống chi là Phùng, lý nào lại muội tiên cơ, không thuận mà tựa hướng vinh-hoa phú-quới.

Muốn biết, Phùng thuận nghịch lẽ nào, xin chậm đợi cô tin tiếp diễn.

LÂM-VĂN-NGỌ.

Bịnh phong đã đến ngày trị được chưa?

Tật bịnh yếu đau là cái lai nan chung của loài người, không ai tránh khỏi. Người ta đến khi tuổi già, khí huyết hao giảm, cơ thể hư hỏng, rồi sanh ra đau yếu mà chết; những người tuổi đương giàu sức đương mạnh, không may cảm phải cái khí bất chánh của trời đất, thầy xét không tinh, thuốc chữa không đến, đến nỗi mắc cái nạn yểu trết, đó đều là việc thường không cần phải bàn nữa đây. Duy những người mắc phải bịnh lao và bịnh phong nặng nề, thì tình cảnh mới thật là khốn khổ và đáng thương lắm: Người phải bịnh lao, thì trông thấy cái chết rõ ràng, cứ từ từ đến sau lưng mà không cách nào cứu được. Còn người bị bịnh phong, thì dương ngày lành mà bỗng hóa ra quái quật, dương sạch sẽ mà bỗng hóa ra nhớp bẩn tanh hôi, vợ con cũng mất lòng thương, bè bạn cũng ra tình lạt, tự mình không phạm điều tội ác mà bị xã-hội ruồng đuổi, trut xuống cái địa-vị rất sỉ nhục thấp hèn, thế mà tinh thần vẫn không mê loạn, khí huyết vẫn không hao mòn, giương hai con mắt trơ trơ, đành suốt đời khóc ngầm đau ngầm mà không phương giải thoát. Ấy cái tình cảnh của người bị bịnh phong, thật là hạng người khốn nan nhứt ở trong xã-hội.

Hiện nay ở Thái-tây, người ta đương chú trọng nơi khoa y học, người nầy tìm được vị thuốc nầy, người khác nghĩ ra cách chữa khác, đua nhau tìm tòi nghiên cứu, muốn dùng hết tâm lực, để bớt cái nạn tật bịnh yểu trết cho loài người. Đã có bao nhiêu người tìm thuốc chữa bịnh lao, đầu bấy giờ chưa có bài thuốc nào có được mười phần công hiệu, nhưng đã tạo nhân thì tất có ngày kết quả, bịnh ghê gớm ấy tất cũng có lúc phải thua. Còn đến bịnh phong, thì mới đây ông William Danner tổng thơ ký của một ấy ban Hoa-kỳ đã đi xem xét các trại phong ở hoàn-cầu. Khi trở về bổn quốc, ông có tuyên bố ở một viện Pasteur kia rằng cứ theo ý ông suy nghĩ, thì đó mười năm nữa, sẽ có một triệu người tật phong được khỏi bịnh, và chẳng bao lâu nữa, thì cái nạn bịnh phong ở hoàn-cầu sẽ biến đi hết. Hiện nay nước Huê-kỳ, đã có làm trạm người bị bịnh phong, nhà-nước lấy thu dầu Chaulmoogra chữa cho công hiệu lắm.

Ở nước ta xưa kia, vẻ nghề làm thuốc rất là cầu thả, không có trường học, không có thầy dạy, ai nấy được tự ý mà làm. Còn những người mắc phải cái bịnh ghê gớm ấy, triều-đình cũng không để ý đến, mặc cho tự sinh tự diệt. Hồi thế họ phải tập thành trùm thành tụi, chia nhau ở khắp mọi nơi, không những là thường ngày đi khuất nhiều ở chốn thôn quê, mà cái bịnh ghê gớm ấy lại hay vi thể mà lây lan sang người khác. Từ ngày Chánh-phủ bảo hộ lập ra Tế-trường, đem cả bao nhiêu người bị bịnh để riêng nơi một chỗ, đã tiện việc chăm nuôi chạy chữa, lại phòng giữ cho khỏi cái nạn lây lan, đó thật là một việc rất hay, ai cũng đều công nhận như thế cả. Còn đến cái vị thuốc chữa bịnh ấy, thì người các nước văn minh hiện nầy gia công suy nghĩ tìm tòi, muốn chữa khỏi cái bịnh xưa nay vẫn đành là không có thuốc, để trừ bỏ một cái nạn rất to cho loài người. Người ta tin cậy vào cái trí thông tuệ, cái công học vấn và cái đức kiên nhẫn của các nhà khoa học Thái-tây, ai cũng chắc rằng bịnh quỉ thì lại có thuốc tiên, chẳng chóng thì chầy, cái bịnh ghê gớm ấy sẽ cũng có ngày tiêu dượt. Thế mà quả nhiên cái mộng tưởng ấy đã gần đến ngày có thật. Cái lời của ông ấy viên Hoa-kỳ đã thuật ở trên kia, thật là một tin mừng chung cho cả loài người vậy.

Ôi! Ở thế-kỷ thứ hai mươi nầy, khoa học ngày càng phát-minh, tư tưởng ngày càng cao rộng, những người có học thức có chí khí hơn người, thường muốn dùng sức người mà chống lại với sức trời, để tăng tiến rất mỗi hạnh phúc chung cho cả thế giới. Thế giới càng tiến hóa, trình độ văn minh càng cao, loài người tất được hưởng cái hạnh phúc mười phần mỹ mãn, hà nỡ để riêng một hạng đỏ sống đỏ chết, đành chịu đau đớn khổ nhục, không được hưởng chút sinh thú ở cái thế kỷ văn minh nầy, đó không phải còn là một việc ước vọng hão huyền, mà thật là một việc chắc đến sau nầy vậy.

T. B.

Tại sao mà ký tên lạ!

Có người trách rằng: Trong báo có nhiều cái tên, nhứt là trong các bài «cuồng đàm» có tên kỳ quái! Nào là Mán-xư Điên (!) Liệt-Hải (!) Chồm-Bôm (!) Cúc-Hà (!) Sật-Sử (!) Hai-Ngông (!) Khật-Khùn (!) Lú-Đứ (!).. »

Xin đáp: Người ta thật không có tên vậy vậy, nhưng mấy tên đó là cái biểu-hiệu của người viết bài ấy, bởi có nhầm lúc điên mới nói điên thì mới kỳ tên điên, lại cũng bởi cái hiệu ngoài của người ta đặc riêng (sobriquet) lúc mình gặp cơn ấy, lâu mình phải để cảnh ấy, lâu ngày thành tục mà ra cái biểu-hiệu kỳ khôi đó. Cho nên mới gọi là cuồng-đàm.

Trách thì nên trách mấy người viết bài xã-thuyết, thời-sự v.. v.. mà lại ký tên kỳ quái mới phải.

Thì dụ: Người kia luận lắm điều hay nhiều sự phải mà ký tên kỳ-quái thì đáng trách: vì nếu bài ấy hay có chánh lý thế nào mà người viết bài đó cái biểu-hiệu điên khùn (nói thì dư) thì ai cũng chưa dám tin, vì ngại rằng: Người ấy điên, k'un mà nghe theo làm gì. — Cũng thì dụ: Người kia viết thời-sự, tựa đề «Cường dâm» (nói thì dư đa!) thuật chuyện đám dân loạn kia rất lôi phong bại tục, rồi nhè kỳ tên là «Loạn-luận» hoặc «Trừu-tồ» hoặc... thì chi cho khỏi người ta nói: Người viết bài ấy còn quá hơn đám dân loạn kia nữa... Như người thuật chuyện đám ăn-cướp ăn-trộm, rồi lại kỳ tên là «Cường san» hoặc «Đạo-chích» thì chi cho khỏi người ta nói «nó còn ăn-cướp ăn trộm hơn đám đó nữa». Trách vậy nên trách ấy...

MÃN XƯ ĐIÊN.

ĐẠI-HỘI

Tôi cho anh em trong hội hay rằng bản Trị-sự đã nhứt định ngày thứ năm, 12 Juillet đứng 8 giờ tối thì nhóm tại Hội-quán của chúng ta, ở số 80 đường Lagrandière. Xin mời hết anh em trong hội ngày đó tề-tựu cho đủ mà mới luận mấy việc rào mến hội Etoile de Gialdinh, mà muốn vô giúp hội xin tới ngày đó cũng đến mà biên tên vô sổ. Vị nào không đặng giấy mời riêng mà có đọc cái bài nầy xin nhớ ngày tựu đến

Saigon, le 9 Juillet 1928
Chánh hội-trưởng
Ký tên: LÊ-VĂN-THƠM.

Đức-Trí-Thề dục hội!
Mở cuộc xổ số to.
Ai người yêu mến nước?
Xin cố sức giùm cho.

THỂ-THÁO

Ngày chúa nhựt 8 Juillet 1928, tại sân E. Gialdinh có 2 cuộc đấu cầu như sau nầy:

Từ 3 giờ rưỡi tới bốn giờ rưỡi hội Stade Municipal Cholon đá với Commerce.

Từ 4 giờ rưỡi tới 5 giờ rưỡi hội E. Gialdinh đá với Saigon Sport.

Hôm nay là lần thứ nhứt 2 hội bên F. S. A. C. mới đá với bên C. I. A. nên công chúng đến coi đông lắm.

Vừa đáng giờ thì thấy M. Thorn ra làm giám cuộc thổi tu hít ra lịnh hai bên giáp chiến với nhau hai bên tranh giành nhau rất dữ dội được 5 phút đồng hồ, khi Hoai ở bên Commerce Sport được banh đem lên, chuyền qua cho Thạnh, Thạnh đội dầu lại cho Hoai, Hoai liền chuyền lại cho Thạnh, Thạnh nhấm cửa thành bên S. M. C. đá vào, banh nhẩn ngay vô cửa thành, trường hâu tập của S.M. C. đã hụt lâm cho anh thủ thành đở không kịp để banh lọt vào lưới, bên Commerce ăn một bàn.

Đem banh ra giữa đá lại chuyền nầy bên S. M. C. quyết gỡ lại, nên khi Biệu chuyền banh qua Nhơn, Nhơn liền lừa xuống đá xẹt ngan cửa thành. Tý chạy tới đá hụt mất ăn một bàn. Sắp banh đá tại cửa, khi Nguơn chận được banh đem lên giao cho Hoai, Hoai liền đem xuống đá vào giữa, Thể chận được banh liền đá luôn banh lọt vào lưới bên S M. C. thua một bàn nữa là 2 bàn.

Đem banh ra sắp đá lại, hội đuội Cường được banh đem lên rồi banh dội vàng lên cao, liền đội dầu nhờ có An về kịp cứu khỏi thua, kế Thanh được banh đem xuống nữa, liền đá vào giữa Thể chọt ra ngoài hụt ăn 1 bàn.

Sắp banh đá tại cửa chẳng bao lâu kế tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại, chuyền nầy coi bên S. M. C. quyết gỡ lại nên chuyền banh xuống rất mau, song nhờ có 2 hậu tập của Commerce hết sức cống ngăn khỏi thua nhiều lắm, một lát khi Thanh được banh đem lên đá dọt qua tới Phước. Phước liền đá banh đội cây ngan cửa đội ra ngoài, Cường chạy tới đội dầu banh lọt vào lưới bên S M. C. thua một bàn nữa là 3 bàn.

Đem banh ra sắp đá lại chẳng bao lâu khi Thạnh được banh đem lên giao cho Cường. Cường chuyền cho Phước đội dầu banh vàng ra ngoài bên Commerce hụt ăn 1 bàn.

Sắp banh đá tại cửa đá lên khi An được banh đem lên giao cho Biệu, Biệu lừa xuống nhấm cửa thành bên Commerce đá vào, song bên S M. C. ít có người vào hãm thành, nên đề Lành là thường thủ thành của Commerce thoi banh vàng ra ngoài cứu khỏi thua; banh vàng lên cho Trọng, Trọng lừa tới giao cho Hoai, Hoai liền đá banh nhẩu vào giữa Cường chạy tới tống banh lọt vào lưới bên S. M. C. thua một bàn nữa là 4 bàn.

Đem banh ra sắp đá lại chẳng bao lâu kế hết giờ bên S. M. C. đành chịu thua 4 bàn trọn.

Còn độ sau Saigon Sport đá với E Gialdinh, cách đã mấy năm rồi, 2 hội nầy không có gặp nhau, song hôm nay được đá nhau, nên đã coi hay lắm, thật là kỳ phùng địch thủ; bên Saigon thì chiến tướng đều đã cả, hàng ngũ 2 bên như vầy:

Saigon Sport
Constom
Ngọc Henri
Navaro Pierre F. Fabri
Toussaint Chappla Meuli Gaston Thâu

E. Gialdinh
Tính
Sự Xướng
Ngôn Giới Bông
Coln Mãi Bâu Bình Danh

Mới vô khởi sự đá thì thấy bên E. Gialdinh bị dưới gió, nên bên Saigon đem banh xuống công kích rất dữ dội lắm, song nhờ có Xướng cống ngăn, nên mới khỏi thua, được một hồi lâu khi bên E Gialdinh bị corner, bên Saigon đá vô giữa luội đuội bị đội dầu banh lọt vào lưới bên E. Gialdinh thua 1 bàn.

Đem banh ra giữa đá lai chẳng bao lâu, kế Coln được banh càng xuống quyết hãm thành một mình nên bị Ngọc ra cẳng lấy được banh đá lên cho F Pierre, Pierre chận được banh liền đá nhẩm vào giữa Chapuis chọt banh vào góc bên E. Gialdinh thua 1 bàn nữa là 2 bàn.

Bên E. Gialdinh thua 2 bàn rồi mà chiến tướng chưa ăn ý với nhau, chỉ nhờ có Bình và Danh mà thôi. Một lát khi Giỏi được banh đem lên giao cho Bửu, Bình chuyền cho Danh. Danh lách mình qua Navaro rồi liền giao lại cho Bình, Bình đưa cho Mãi, Mãi càng vào, Bâu lẹ cẳng đá banh lọt vào lưới, bên Saigon thua lại 1 bàn.

Đem banh ra sắp đá lại, chuyền nầy bên Saigon được banh đem xuống mau lắm, khi Thân được banh đem lên đá giao cho Toussaint, Toussaint chạy đã quá 2 người hậu tập (bors jeu) liền tống banh lọt vào lưới, song giám-cuộc chẳng thấy rõ 1 bút nầy, để cho E. G. thua một bàn nữa, ấy là tại M Khả làm giám-cuộc nghiêm quá, vì nếu cái nào mình không thấy rõ thì hỏi juge de but hoặc là người đá đó thì rõ, chính mình M. Mãi là capitaine E. G. hỏi Toussaint, thì Toussaint cũng nói rằng va hora jeu nữa, thế mà giám-cuộc cho Saigon ăn thật là quá nghiêm khắc.

Đem banh sắp đá lại chuyền nầy bên E. G. quyết gỡ lại nên chuyền banh coi mau lắm nhứt là Bình, Danh, khi Danh được banh đem lên đá vào giữa đội Henri ra ngoài, nên bên Saigon bị phạt corner. Danh sắp banh đá nhẩm vào giữa, Coln nhảy dội đầu banh lọt vào lưới bên Saigon thua lại 1 bàn (3 à 2)

Đem banh ra đá lại chẳng bao lâu kế tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại chuyền nầy bên E. G. đổi Bông lên tiền đao nên đá coi hay lắm, còn bên Saigon cũng vậy, lúc nầy trời mưa banh nặng mà đá hay quá, làm cho công chúng đông chịu mưa mà coi, chớ bỗ thì nông lắm. Một lát khi bên E. G. bị phạt corner, Saigon đá vào giữa Chapuis chọt vào cửa thành, Tịnh chuồi bắt banh mà chẳng kịp để cho banh lọt vào lưới bên E. G. thua một bàn nữa là 4 à 2.

Đem banh ra giữa đá lại chẳng bao lâu Danh đặng banh chạy mau quá đem xuống tống banh vào cửa thành, trường thủ thành của Saigon bắt được banh đá lên cứu khỏi thua, đá lên bị Giỏi chận được banh gạo cho Danh, Danh lừa lên đá nhẩm vào giữa, Coln đội dầu Bình, chạy tới trễ quá, để cho Ngọc đá lên cứu khỏi thua một bàn. Kế Mãi được banh đem lên giao Coln, Coln đá vào giữa Bông đội dầu banh lọt vào lưới, bên Saigon thua lại một bàn là 4 à 3.

Đem banh ra giữa sắp đá lại chuyền nầy coi bên Saigon đá yếu rồi, vì nhiều người đã bết hết, còn bên E. G. quyết gỡ lại nên càng hăng hái hơn lúc trước nữa, nên đá coi hay lắm lắm, nhiều khi đem banh coi hay hãm thành bên Saigon song bị lớn xôn trước cửa thành đông quá, nên đá đội người nầy người kia hoài mà chẳng vô cửa thành được, thật rất

nằng. Lại đụi kế tới giờ bên E. G. dành chịu thua 4 bàn gỡ 3 bàn.

Kết quả cuộc đấu sáu hôm nay được cũng chẳng khen ngợi hết sức. Commerce kỳ này Thạnh, Hoài, Cường thì hay lắm, hàng tiếp ứng có Nguơn hay. Trong khả khả, Kim kỳ nầy dở lắm, bên tập Vọng, Lượng cũng khá. Lành thì thành cũng như thường.

Stade Municipal Cholon

Hàng tiền đạo có Ngọc và Tỷ thì khá khá, còn Điệu vì ít dượt nên đá không lấy lắm mạnh cho lắm, song cách chuyền banh cũng khá.

Tiếp ứng có một mình An có tài xông lước mà thôi, còn Lợi thì yếu, Thiền thì ít giao banh lắm.

Còn hậu tập chậm lắm mà hay đá hụt nữa, Tịnh thì thành cũng khá.

Saigon Sport

Toussaint và Chapuis đi gần trái thì tài lắm, còn tiếp ứng thì có Pierre Fidèle rất tài, Navaro cũng giỏi. Hậu tập nói gì Ngọc cũng nhiều trái banh rất tài. Thì thành cũng khá nhứt là bắt mấy trái banh của Danh được vậy cũng hay.

E. Giadinh

Vì mới formé équipe lại, nên ý kiến chưa ăn ý với nhau nên lúc đầu đá chẳng chi cho mấy hay, đến nửa giờ sau mới hay được, gốc mặt Bình và Danh cũng như gốc trái Toussaint với Chapuis của Saigon. Mới tuy bỏ lâu không dượt chút còn xông lước vào hãm thành hay lắm, nên Mũi ráng dượt cập cẳng cho thường thì khó chịu lắm. Bóng qua nửa giờ sau cũng hay lắm, nếu Bóng chơi E. Giadinh thì có lý Bóng phát hay được. Bàu có tài xông lước nên đứng phía défensive thì hay hơn là lên tiền đạo. Ngôn đứng hậu tập hay lắm, nhứt là một mình giữ Toussaint và Chapuis chẳng phải dở. Xưởng, Sự đứng hậu tập hôm nay hay lắm. Còn Tịnh thì thành cũng tài bắt nhiều trái banh gọn gàn, nè qua trở lại rất hay, thế thì đáng khen lắm.

NGỌC-SƠN-AN.

AI TÍN

Mới tiếp được tin chẳng lành của ông *Nguyễn-đăng-Liêng*, cựu Tri-huyện-sở Sanh-ý Saigon, sắp ra ứng-cử chức Hội-đồng Thành-phố Cholon kỳ nầy, cho hay rằng linh lang của ông là trò *Nguyễn-Đăng-Chiếu*, 14 tuổi, đang du-học tại Nice bên Pháp, vừa rồi ông tiếp được tin-điển gởi sang báo rằng trò đã từ-trần!!!

Thương ôi! Tin đâu sét đánh, còn ai nghe đến mà chẳng phải lấy lâm đau-đớn ngậm-ngùi. Đã thác mà lại thác trong tuổi bởi còn xuân, đã từ-trần mà lại từ-trần nơi khách-địa.

Thật rõ ràng tre chưa tàn mà măn vội rồi, phủ-phàng chi bấy hỡi Hóa-công! Vậy nhân cái tin đứt-đội nầy, bổn báo chẳng biết lấy chi mà tỏ nỗi tức thảm, chỉ xin có mấy lời kính chia buồn sớt thảm cùng ông và quí-quyến, và cầu nguyện cho hương hồn trẻ-em nhân tuổi thanh xuân, chóng chóng về nơi tiu-sái.

L. T. T. V.

CÁO-THỊ CỦA CHÁNH-PHỦ

Chánh-phủ cho nhơn dân biết rõ rằng Hội Khai-hóa Đức-Tri-Thể dục (SAMIPIC) không bán số **101.701** *và từ số* **42.601** *tới số* **42.700**; *nếu ai có mua lầm trúng số mối nói đây thì rõ biết rằng số ấy là số giả.*

Sau như mà mấy số ấy được trúng, thì Hội Khai-hóa Đức-tri thể-dục không trả tiền chi cho người trúng số nói trên đây.

Đông-pháp thời-sự

Lần mất cái bánh xe-hơi

M. Nguyễn-tấn-Vân, nhà ở lại đường Chasseloup Laubat số 250, vừa rồi bị bọm nào chẳng rõ, thừa lúc vắng bên lần đến mà lấy cái bánh xe-hơi riêng để của giúp giá đáng 120$00 mà làm đem đi đâu mất. Đã chầu lần đến mà bán rẻ cho chủ xe-hơi nào rồi đó đa.

Thiệt chơi gian-hùng dữ quá! Mà trường chẳng kịp thì chăng, rồi đây cũng phải lâu sự, bị ở tù chớ chẳng chơi đâu cho khỏi. Ba mươi đôi cái thử gian, trời nào dung dưỡng.

∴

Vật nhỏ mà giá cỏ

Tên nào chẳng rõ, vừa rồi dám cả gan lần vào nhà của M. A..... ở đường Massiges số 54 mà ăn cắp một cây kim đề ghim vào cravate.

Cây kim nầy chắc là bằng vàng nên coi tuy thì nhỏ vậy, mà giá đáng tiền 40 $ 00.

Ấy cũng là biết xài quá! Mà biết xài sao chẳng chịu mua mà xài, để đi ăn cắp của người ta. Chơi cách đó thật là hư thiệt lắm.

∴

Tại sao ngân-trở việc làm ăn của người?

Chẳng rõ vì duyên-cớ gì mà vừa rồi Ngân-Kỹ đến thưa với sở thân-cảnh rằng Mme K..... ở đường Mac-Mahon số 45, ngân-trở trong công-việc làm ăn của chàng ta. Vì thế thì! Nghĩ-nghiệp là quyền tự-do của con người, miễn đừng sai phép nhà-nước thì thôi.

Vả Nguyễn-văn-Kỳ đây làm nghề sửa-phơn, nhà ở tại đường Đô-hàn-Vĩ số 16.

Chưa rõ việc như vậy mà quan trên sẽ xử làm sao.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Saint Loubert Bié** *ở Pháp sẽ đến lối 11 Juillet.*

Chiếc **Compiègne** *ở Pháp sẽ đến lối 20 Juillet.*

Chiếc **Extrecastaux** *ở Pháp sẽ đến lối 19 Juillet.*

Chiếc **Angers** *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến lối 20 Juillet.*

Chiếc **Pierre Loeoq** *ở Tonkin sẽ đến bữa 9 Juillet.*

Chiếc **Ma'sam** *ở Tonkin sẽ đến lối 15 Juillet.*

Chiếc **André Lebon** *ở Pháp sẽ đến bữa 10 Juillet lối 6 giờ sáng.*

Chiếc **Merlin** *ở Tonkin sẽ đến lối 11 Juillet*

Chiếc **Amboise** *ở Tonkin sẽ đến lối 11 Juillet.*

Chiếc **Roume** *ở Singapore sẽ đến bữa 11 Juillet.*

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **Amboise** *sẽ chạy về Pháp lối 14 Juillet.*

Chiếc **Claude Chappe** *sẽ chạy đi Tonkin lối 12 Juillet.*

Chiếc **André Lebon** *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 14 Juillet.*

Chiếc **Paul-Beau** *sẽ chạy đi Bangkok bữa 12 Juillet đáng 4 giờ chiều.*

Chiếc **Cap Lay** *sẽ chạy đi Tonkin lối 12 Juillet.*

Chiếc **Pierre Lecoq** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 12 Juillet.*

Chiếc **Meinam** *sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 15 Juillet.*

Chiếc **Compiègne** *sẽ chạy đi Tonkin lối 23 Juillet.*

Chiếc **Saint Loubert Bié** *sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 15 Juillet.*

Chiếc **Roume** *sẽ chạy đi Singapore lối 15 Juillet.*

NHỰ CỎ SẮT CÂM

Bổn báo mới tiếp được tin lành của ông **Nguyễn-văn-Vinh**, *Hộ-trưởng quận thứ chín (Cholon) cho hay rằng, bữa 13 Juillet 1928 tới nầy, ông sẽ định đối bạn cho lịnh đường thức điệc là* **M. Nguyễn-văn-Thoại**, *dốn cô ái tử của ông bà* **Nguyễn-văn-Đường**, *trước kia cũng là Hộ-trưởng quận thứ chín (Cholon).*

Nhân tin nầy, bổn-báo xin có lời kính chúc mừng hai họ một nhà và cầu chúc cho đôi Loan-Phụng bách niên tức ước.

B. Q.

CÔNG-TY

Việt-Nam Ngân-hàng

thâu tiền tiết kiệm cho lời 5 phần trăm mỗi năm

Đứng cho sự tùng tiền nó ràng buộc, chúng ta mới mở mang thi-đua và đức-dục được.

Người mà đều lo thiếu trước hụt sau đeo theo gót mỗi thì làm sao nương cao phần trí nào vào lòng dạ đặng. Người đó cứ lo sự sống thôi, vì trong trí cứ sự thiếu thốn và khốn-đốn luôn luôn.

Nếu vậy trước hết phải lo cho chắc chắn việc nuôi thân. Muốn đặng vậy thì phải hai thứ: LÀM VIỆC và TIỆN TẰNG.

Chẳng ta phải biết giảm bớt việc cần dùng của chúng ta: phải tập sao cho đặng hạnh phước, chớ đừng hàm muốn vô độ, chớ có kiếm thế mà làm cho toại chí.

Bởi vậy cho nên Công-ty « VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG » mới mở thêm sở « TIẾT KIỆM » cho lời 5 phần trăm mỗi năm, và cầu xin hết thảy anh em đồng-bào mỗi vị phải có một cuốn sổ Tiết-Kiệm. Tiền gởi vô bao nhiêu cũng nhận, không cần nhiều ít.

Hỡi đồng-bào Annam, hãy để dành tiền cho qui vị tùy trở về già, khi trong-yếu, — cho con cháu các ngài phí trong việc học hành sau nầy

Trước phải LÀM VIỆC, sau phải TIẾT KIỆM

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

TRẦN-TRINH-TRẠCH,
Chánh Hội-trưởng
Bổn Trị sự.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM,
Danh-dự Hội-trưởng.

NGUYỄN-VĂN-CỦA,
Quản-lý Hành-sự.

BENTRE

Bà già điên nào đây?

Có phải lại lác nhẽ trời hay mà bà cường tâm điên chăng? Trời nắng chan chan như lửa đốt, hễ đứng ngó ai đi trên con đường trải đá như lội trong lò lửa, trên đầu như ngọn đuốc quơ ngan hực hực. Thường bữa kỳ giả có thấy một bà già tuổi ngoại lục tuần, cái cổ bẻ đeo, cái đầu hả nghiêng về phía bên vai hữu, tóc rối nhà, mặc áo quần rách rưới, đi ra vô hoài trên con đường địa hạt số 1 ra chợ Giồng Luông. Ban ngày hễ nhà ai ở dựa lộ chú nhà đi vắng bả lần vào tại lạo lấy đồ đạt, lấy rồi bả bỏ bỏi là điên. Còn ban đêm nhà ai đề cửa thức khuya thì bả cũng lén vô đụng đầu năm ngủ đó, chớ không là ở am sớm gì hết. Thấy bả điên vậy nhiều nhơn đức trong xóm Giồng Luông cảng thương hại dùm, chỗ cho cơm canh, người cho chỗ nghỉ. Nghe nói rằng bà già nầy nhà cửa và con cháu ở tại quận Thạnhphú kêu là Giồng-miễu. Vậy ai là con cháu của bà già nầy nên rước bà về nuôi dưỡng cho trọn đạo mẫu tử tình thâm. Dầu điên, cảm, ngọng ngịu, dại mà cũng là mẹ sanh của người chớ.

∴

Trời nắng ruộng khô mạ cháy!!!

Độ rày là đầu mùa mưa, nhiều chỗ ruộng làm được một năm hai mùa như xứ Giồng-luông lúc nầy mà lâu sớm lên đã cao gần ngầy cẩu. Ruộng cày, trạc xong xuống cho mạ lên đáng thăng đăng nhổ đem cấm xuống thì qua trung tuần tháng chín Annam sẽ có lúa sớm tạc kêu lúa, coi hay là lúa mới đó. Ai ngờ ngày cả tháng rồi trời nắng như lửa, trong núi Điệm-Sơn phùng ra, đất khô nứt, mạ cháy héo xem như là mùa gặt rồi đất ruộng phơi gốc ra khô ráo.

Ai được mục-kích cái quan cảnh nầy mà không đau lòng đám đồng bào nhà nông ta nhỉ? Nhiều nhà nghèo đánh đề lúa giống lúa đã sở ruộng, nên nay rất gặp cảnh trời hạn nắng, lúa đã trồng khóp, tiền cầng nhẹ tài biết vay hồi mượn quo đâu giờ đây? Thiệt tưởng cũng phải ngồi lúa mùa, hồi bao năm nơi chả ruộng.

Vậy mong sao mấy ông chủ điền thì ân đức về sau cho các người là điền vay lời phần nầu nhẹ thôi. Tỷ như 10 giạ lúa vốn, lời năm là 3 giạ lúa lời cọng là 15 giạ vốn lời cũng là ơn trọng với dân nghèo trong quận đó. Chớ nhiều nhà đại phú giả cho vay ăn lời cắt cổ: 1 phải 2, 2 phải 4, 4 phải 8, 8 phải 16 vân... vân.... thì con người đến thế ai cầu mà chi.

Đông-bào nên lưu ý

Về việc mua giấy sổ Samipic

Nhân vì thấy ngày 12 Juillet 1928 là ngày của hội « *Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục* » định xổ số; lại cũng nhân thấy giấy ấy bán ra đã gần hết, nên trong hội nghe đâu có lắm người manh-tâm thừa dịp ấy mà lợi-dụng cất giả giấy số lên, nghĩa là theo giá một số đã định hai đồng (2$00) mà bán ra đến hai đồng hai (2$20).

Bởi sự lợi-dụng thầm lén bán sai giá nhứt định như vậy, nên trong hội có lời bô-cáo cho đồng bào được rõ mà lưu ý. Dầu trước sau sớm muộn gì cũng vậy, hễ giá đã định 2$00 một số thì dầu đến bao giờ cũng cứ giá 2$00 đó mà mua, không ai có được quyền gì cất lên tất cả.

Nói hẳn: Dầu còn một số cũng không đời.

Đôi lời biện phân

xin chư quí lãy công tâm phán đoán

Một nhà ra tranh cử nghị-viên bị phe nghịch quang tâm công kích rất dữ dội, hơn các người dự cử khác, qui ngài trưởng cho người bị công kích ấy làm sao? Theo lý trưởng người ấy tức là người chơn chánh, xứng đáng mạnh thế phần đông sẽ hoan nghinh, nên phe nghịch mới sợ hơn mấy nhà tranh cử khác, mà kích bác. — Một tiệm bán hột-xoàn như M. François Sự ở chợ cũ Saigon, người thành thật, thệ quyết lấy sự chơn thành, hột thiệt tốt mà muốn bán ít lời cho nên rẻ lắm! Miệng lần lưỡi mồi mới kiếm đều vu oan, khi thì nói có lẻ hột xấu nên bán rẻ, khi thì nói M. François Sự rao vậy chớ dâu có rẻ ». v.

Vì những kẻ ấy muốn gán trở những người tín cậy của họ đặng, họ có đi lãnh hột xoàn đem về đổi là hột xưa, của tăng tiền đặng họ có lợi dụng sự tin cậy bà con họ, mà họ kiếm lời, kỳ thiệt là họ coi đồng tiền lớn mà gạt bà con mua mất lại nhằm của không đặng tốt cũng không chừng.

Vì hột xoàn là một loại kim tượng ra dưới đất ta có biết hột nào là tượng ra trước mà cho là hột xưa, hột mới?? Xưa là tìm được trước mài trước họ kêu rằng xưa, có khi hột gọi xưa ấy tượng ra sau hột ta mới gặp sau, mài sau cũng không chừng

Vậy xin qui ngài hãy đến xem thử mới biết M. François Sự bán thật rẻ và hột tốt thiệt!! Chẳng sai dâu! lúc nầy hột mới lại nhiều lắm.

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET trừng hãy uống đã mát mẻ và mất khan tiếng.

Gia-long Học-đường

148 - 170, đường Chasseloup-Laubat, SAIGON.

CÁO-BẠCH

Ngày tựu trường: 16 JUILLET 1928.

Hội thi bằng-cấp sơ-học lại đã thành Saigon năm nay bổn-trường chọn 18 Ái-tử ứng thi. — Giấy cần cước của mỗi trò có cầu chứng quan Đốc-lý Saigon nhận thiệt, ấy là chứng quả thiệt sức, thiệt lực, thiệt danh, thiệt tánh từ trẻ.

Kết quả 11 trò sau nầy được đậu:

1° — Sỹ-hữu-Tĩnh, Rạch-giá
2° — Sỹ-hữu-Lộc, id.
3° — Nguyễn-văn-Lâm, Sadec.
4° — Đặng-văn-Quân, Tânninh.
5° — Nguyễn-xích-Hảo, Cholon.
6° — Ngô-văn-Viễn, Travinh.
7 — Nguyễn-nhựt-Tân, Travinh.
8° — Lê-văn-Trầm, Cantho.
9 — Phan-hữu-Nghĩa, Bentre.
10° — Huỳnh-văn-Hợi, id.
11° — Ngô-long-Xưa, Giadinh.

Bổn-trường lãnh nuôi học sanh từ 7 tuổi trở lên, học từ ban tiểu học, sơ học, đến tốt nghiệp. Hãy tiết thơ đặng gửi chỗ trước hoặc hỏi điều lệ học, bổn trường sẵn lòng gởi đến.

M. Cao-văn Trí, lương-y bổn-quốc, châu tất việc vệ-sanh sức khỏe cho từ trò.

Nay cáo bạch.

GIA LONG HỌC-ĐƯỜNG.

LUNETTERIE MY-KHOUAN

229,231 Rue des Marins — CHOLON

Ngay ga xe-lửa giữa Chợ-lớn

Kiến cận-thị, viễn-thị, ông-già, vệ sanh v. v..

Gọng bằng vàng Mỹ, nickel đổi-mồi v. v..

Có thầy chuyên môn dùng đặng coi con mắt KHÔNG ĂN TIỀN

Có phòng riêng có máy để thử thị-lực miễn phí

BÁN

ròng mắt-kiến nước Mỹ

đủ thứ, đủ mau

Qui-vị chiếu cố xin đến tiệm hoặc viết thơ cần hỏi điều chi. Bổn-hiệu xin trả lời ngay.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 9 Juillet 1928.

GIÁ BẠC

	9-7	7-7
Nhà-nước	12F.85	12F.85
Ngân-hàng Đông-pháp	12 85	12 85
Banque Franco Chinoise	12 85	12 85
Banque de Saigon	12 90	12 90
Fianne. Fse. et C.	12 85	12 85
Hong-kong Shanghai	12 90	12 90
Chartered Bank	12 90	12 90

∴

MÈ CỐC

Giá chỗ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lấu 100 kilos

	Par quintal de 68 k.	Par 100 k
Vinhlong	3$05	5$22
Gocông	3 85	5 66
Bai-sau	3 60	5.29
Bacliêu	3 65	5 37
Gao trắng thường	3.50	5.16
Namvian Gao trắng	3.40	5 00
Gao đỏ	3.05	4.49

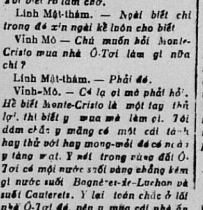

Có bán tại:

Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon.
Tân-thị Huê-Pháp-Việt dược phòng Saigon.
Pháp-Á dược phòng G. CHANTE, Cholon.

Chánh-phủ đối với đạo Cao-Đài

Trong một hồi tranh-luận mới đây, có một tờ báo bổn-xứ nói xa gần tới sự Chánh-phủ đối chỗ một viên chủ quận, vì người ta nghi cho viên ấy nghịch đạo Cao-Đài.

Kỳ thật, Chánh-Phủ Nam-Kỳ đối với các tôn-giáo, tín-ngưỡng hoặc tư-trường của nhơn-dân bổn xứ, miễn là đừng đả-động đến trật-tự và quyền chủ-tể của Đại-Pháp, thì quyết giữ một niềm trung lập công bình y theo tôn chỉ lập hiến của dân-chủ chánh thể đã dịch ra về việc ấy.

Có bốn viên chủ quận đã bị quở trách vì không tuân lịnh Chánh-Phủ đi rao-truyền cho đạo Cao-Đài; còn một viên chủ quận khác thì cũng bị vậy vì đã rao-truyền cho đạo khác.

Ý như lời trong tờ báo nói trên, như trong đạo Cao-Đài có nhiều vị tử-tế hẳn hòi và có nhiều người đã lãnh tôi trung thành Đại-Pháp ở trong xứ nầy, thì cũng có hẳn nhiều kẻ đáng nghi, chỉ mượn tiếng Cao-Đài mà làm nhiều điều trái phép. Mỗi khi có người phạm luật, thì Chánh-Phủ xử phân không thể hư dung.

P. le Chef du Cabinet du Gouverneur

Ký tên:

Feuilleton n° 696 — *Du 9 Juillet 1928.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CHƯƠNG THỨ TƯ

HỒI THỨ XII

(Tiếp theo)

Bấy giờ chủ khách mới gài vô chuyện. Người lính Mật-thám cũng hỏi ông Vinh-Mô như cách hỏi của Bửu-tô-hồi khi nãy vậy, không chỉ là nữa, nhưng mà thì Vinh-Mô đáp có khác hơn lời đáp cô cháu Bửu-tô-hồi; vì Vinh-Mô là người thù-nghịch của Monte-Cristo, nên gặp cơ-hội, rất nước lẻ nào chưa cận. Ông Vinh-Mô nói chuyện nầy sang chuyện kia rồi nói tới chuyện Monte-Cristo lâu thiếu-niên, chim-nồi lâm sao nói hết.

« Monte-Cristo, lúc tuổi xuân nên « mười, thông-minh sáng-lẹn hơn « chúng-bạn, nên lúc tuổi vừa nên « mười, đã thấy vào ở hầu một Đô-« Hoàng Ấn-Độ Sau Đức-Hoàng đây « đấy viết binh đao với Hồng-Mao. « Vì có trận giặc Ấn-Độ Hồng Mao « nầy, ai có chứa nầy, Monte-Cristo « với tôi mới chiến với nhau nơi trận. « Khó có đánh với nhau đây, hoi « đăng mới đặng biết nhau lần thứ nhứt. Lu-đại sao binh Ấn-Độ đã rớo, « Monte-Cristo bị trác dưới cờ.

Zaccone hay là Monte-Cristo bị phi đề Hồng-Mao sanh rầm dưới một chiến chiến-thuyền giải; bắn đã đúng lắm ngực. Nhờ vậy Monte-Cristo mới có thể thoát thân, thừa cơnh nắng, nhảy xuống sông, lặng mất. Thoát khỏi rồi, từ đây Monte-Cristo mới nổi trôi, đi xứ kia sang xứ nọ. Tôi nước Grèce, vừa may gặp lúc biến loạn, Monte-Cristo mới xin vào nhập ngũ đầu quân, theo binh Chánh-phủ mà đẹp loạn, may lại gặp đặng trong đây nói Thessalie hầm vàng mỏ bạc. Y thật có khôn mà cũng cần gan, gặp mỏ-bạc rồi y bưng kín miệng binh, phòng ý như thành, không chịu hở mồi đặt ai biết. Dẹp loạn xong, trở về, bốn phương phẩn lận rồi, Chánh-phủ đặt ân rồi, ấy là năm 1827, Monte-Cristo mới xin vua Othon bùng an, cho y khẩn đất nầu ấy mà khai mỏ bạc. Vua Othon xét công giúp nước cầu y, liền phê cho. Đặng mỏ bạc ấy, lẽ cố nhiên, y làm giàu, huê-lợi mỗi năm không mất hai triệu bạc. Tuy vậy mà cũng chưa chắc là giàu đời. Mỏ bạc ấy còn thì y cũng giàu, mà bạc ấy hết thì y trắng hết vậy.

• Linh Mật-thám. — *Mà ngài biết Monte-Cristo sang Pháp mà làm gì không?*

Vinh-Mô. — *Sao lại không! Y sang đây chỉ mong kiếm lợi về mối xe-lửa chợ cổ gì. Vả lại y là tay thiện tất học-học, y mới chế ra một thứ dầu-tẩy mới, hiện giờ y còn đang dọn lại đăng có bày ra.*

Linh Mật-thám. — *Ngài biết mối năm Monte-Cristo ăn xài chừng bao nhiêu không?*

Vinh-Mô. — *Ôi! Y là tay tuy giàu nầy cho hà-tiện lắm mà! Y ăn xài có bao nhiêu. Tôi cho mỗi năm, có nhiều lắm, thì cũng chừng năm sáu trăm ngàn quan là hết sức, chớ có đâu hơn nữa.*

Ấy là Vinh-Mô không ưa Monte-Cristo, song không biết chuyện chi của Monte-Cristo mà nói hành nên bắt quờ qua cái tánh hà-tiện của Monte-Cristo mà ở-lác.

Linh Mật-thám. — *Còn như nhà Ô-Tơi của Monte-Cristo mua đề ngài có rẻ đăng tâm sự gì chăng?*

Vinh-Mô. — *Biết chớ sao không! Tôi biết rõ lắm chớ.*

Linh Mật-thám. — *Ngài biết chỉ trong đó xin ngài kể luôn cho biết.*

Vinh Mô — *Chủ muốn hỏi Monte-Cristo mua nhà Ô-Tơi làm gì nữa chi?*

Linh Mật-thám. — *Phải đó.*

Vinh-Mô. — *Cả lọ ai mà phải hỏi. Hễ biết Monte-Cristo là một tay thầy lợi, thì biết y mua mà làm cả. Tôi đám cá-độ y mãng cầu một cái tánh hay thử sới hay mong-mỏi đề có mà ở y tăng mất. Y mới trong vòng đất Ô-Tơi có mặt nước suối đang chẳng kém gì nước suối Bagnères-de-Luchon và suối Contrexés. Y lại toán chắc ở lối nhà Ô-Tơi đề, nên y mua cái nhà ấy đặng có đào đất kiếm mối. Từ ngày anh-ta mua đặng nhà ấy tới giờ, anh-ta nỏ đất đã đề ba phen mà tìm kiếm không ra rồi các gì hết ráo.*

Đề đấy rồi chủ coi, y kiếm thết không cũng đấy làm gì y cũng mua mấy vườn nhà ở gần đặng y đào kiếm nữa. Thầy công việc y làm mà tức cười: nhưng mà ai thèm nói làm gì. Tôi cũng cứ cho y theo riếc những mối xe-lửa, dây-thép mới, với mối nước đặng y mạt cho rồi cho rảnh. Thật thì y không trốn tránh đăng nào kỉ lỡi. Tới ngôi coi công việc y làm bằng ngày, nên tính chắc không nay thì mai, không sớm thì muộn, y cũng phá tiêu đi hết nghiệp.

(Mai tiếp).

LIÊN HỆ LIỆT GÂN

Giờ tẩm hầu kế. Bề lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi bái biển. Thoan bươm lước ngoài khơ
NGƯ ÔNG KÉ BÀI HẠT
Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ làm Đại-lý

PHARMACIE PRINCIPALE
6 ngang nhà hát tây, Saigon

Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa

Qui-vị điền-chủ !

ĐẾN XEM HÀNG :

Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations

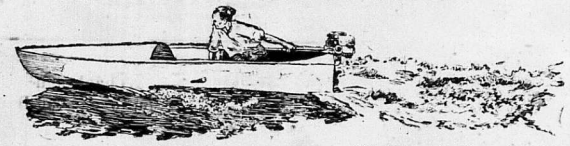

1309, Boulevard de la Somme, **SAIGON.**

Nên mua máy Moteur hiệu: « **Propulseurs amovibles** » *để gắn vào ghe thuyền lam-bãn.*
RẤT TIỆN LẮM ! CHẠY MAU LẮM ! RẤT NHẸ NHÀN !
Bổn hãng có xưởng đóng: Canot hơi và các thứ ghe thuyền chạy bằng máy. — Rất đẹp và chắc!
Hãy dùng máy hiệu: VANDERCAMMEN-MORIN
Danh tiếng cả hoàn-cầu
Ít tốn hao. Dùng rất tiện.

ĐỂ DÙNG :
Chạy máy xay lúa, máy cán cao-su, máy tiện, máy đèn-điện, vân vân....
Chạy bằng dầu **Solar-Oil, Mazout** *và dầu lửa.*

Xin viết thơ thương-nghị với **M. NGUYỄN-THÀNH-ÚT** Tổng-lý chủ-nhiệm, sẽ có thơ trả lời lập tức.

RHUM MANA

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN NƠI ĐÔNG PHÁP
Hãng Société Commerciale Mazet d'Indochine
20, Rue Paul Blanchy. — SAIGON

ÉCOLE CENTRALE

de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie
Cours de Français et d'Anglais
18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh mấy biết bút toán, viết tắc, chữ Anglais và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn rõng lấy khoa mục xuất thân, đủ tư cách giáo dục tận tâm dạy dỗ, cốt lấy tiếng khen, học trong 3 tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và buôn bán bạt thiệp. Có hai lớp dạy rõng chữ Langsa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Một Ông cử-nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo về phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE, COURS DE COMMERCE, COMPTABILITÉ COMMERCIALE — *Directeur, technicien et Professeur : 1 Licencié en Droit, Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris (Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce).*

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học-khoa bát toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-trình (Journal), biết tính lỗ lời, khóa sổ khai sổ mới (Dresser compte Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'Inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE *(Professeur)* 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE. — *Professeurs :* 1 *Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie.* 1 *Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.*

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : *Chargé de Cours :* **l'Ancien Secrétaire dactylographe**

Có sở cần dùng người làm việc, thì Bổn-trường lo dìu dắc học sanh siêng năng học hành giỏi, và tánh hạnh tốt, như khi trước vậy. Nhưng học sanh ở xa thì Bổn-trường lo có chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và dây thép xin gởi cho :
Monsieur BÙI-NGỌC-THỰ
Directeur-Fondateur, 22, Rue Thomson, Saigon

DÂY BĂNG
Cho các Viên-quan

Bổn-Hiệu có tiếp dặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*écharpes*) cho viên quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-bạ, và Ban biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba rải mà thôi nên Bổn-Hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ tiền cho Bổn-Hiệu mà hỏi giá, Bổn-Hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-Hiệu bán hết thì phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua tiếm.

Xin qui ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
13, rue Lucien-Mossard,
SAIGON

Thuốc thụt **INJECTION PEYRARD**

thứ thuốc thụt nầy chế ra đã lâu ai cũng nhận là linh-nghiệm hơn các thứ khác.

Đề chỉ bệnh lậu, mới hay lâu điều khỏi cả.

Trong 232 người Arap thì 231 khỏi hẳn y như nhờ phước lại của các tương-y Alger.

Bổn tại các nhà thuốc có đánh tiếng.

Cùi chụm

Tại Mé sông Bến-Chùa (Thủ-dầu-một) mua nhiều tính giá thật rẻ.

Ai muốn mua xin đo nơi Bổn-Quán.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao đơn hoàn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI TỂ SANH bổn thôn ra công chọn lựa các thứ dược nơi nếp danh sơn, mà chế luyện cho dược tân thiên tôn mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phát mạo mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thấy đều xưng danh tụng, thiết bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ tham nhũng gục đề hả lợi, cố ăng kế lần nhơn hai mạng, nên nơ dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hoàn-tán rồi nó nhái theo kiểu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... ra làm những bao những hộp, những ve giống ưa ưa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi xong hầu xem cho kỹ thì ít biết giả chơn.

Vậy cả thảy quí vị nào có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ phù hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG, và hình ông phát mạo thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG
88 rue de Canton 38 CHOLON
Chú nhơn cần cáo.

Một cái mối lợi lớn của người mình mà chưa hề có ai để bụng đến

Xứ ta là một xứ ở duyên hải, các hải-phận cực dài, mà các hải-phận ấy đều có sản tôm cá rất nhiều, tưởng là một xứ nghề đánh cá phát-đạt đã lâu thì phải, ấy thế mà bấy nay cả đến cái nghề ấy cũng vẫn sút kém chẳng bằng người. Gần đây các nhà nhiệt tâm về nền kinh-tế nước nhà thường hô-hào khuyên nhủ người đồng bang mình nên lưu-tâm đến cái mối lợi đó; lại chánh-phủ bảo-hộ cũng tìm phương khích-khuyến, có đặt ra nghị-định thường tiền cho các công-ty ngư-thuyền mà xem ra cái nghề ấy cũng chưa thấy hưng-khởi lên được chút nào, thiệt là đáng tiếc.

Ở các nước bên Âu-châu, nghề đánh cá rất là phát-đạt. Từ khi nghề đánh cá cải lương, biết dùng các cơ-khí mới và đánh cá bằng tàu hơi, có thể đánh cá được ở những chỗ biển khơi sóng cả, thì nghề đánh cá thành hẳn là một nghề rất to lớn rất thạnh vượng, nào công-ty đánh cá voi, nào công-ty đánh cá mòi, nào công-ty đánh cá tươi, nào công-ty đóng cá hộp, nào công-ty nấu dầu cá, nào công-ty thuộc da cá, bao nhiêu cái nguồn giàu thành từ một cái mạch lợi đó mà nếu khởi ra rộng-rãi biết dường nào!

Nghề đánh cá tiến-bộ mà nghề vận-tải cũng nhân thế mà tiến-bộ hơn lên; những miền xưa kia cá tươi vẫn coi là một thứ hiếm có, mà từ đây cá tươi cũng có thể vận-tải đến được luôn luôn, ngày nay cá tươi cạnh tranh với thịt mà nhiều khi thịt phải thua, vì cá tươi bán rẻ hơn thịt; nhiều khi cá đem đi bán mạnh quá, đến tồi chính ở nơi đánh cá lại không đủ cá dùng, vì bao nhiêu cá đem đi bán ở các nơi khác hết.

Nhười là ở nước Anh, các công-ty hỏa xa đến đặt riêng hẳn ra các toa lạnh để chở cá đi được rất xa và rất mau. Hiện nay những chủ đội ngư-thuyền ở đấy thâu được lợi rất nhiều; ở Dunkerque, ở Boulogne, Lorient và ở bên kia biển Manche tại Hull là những nơi ngư-thuyền Anh đi lại như mắc cửi mà cá tươi bán trong nhiều tỉnh nước Anh đều tự ở mấy nơi ấy mà ra.

Ấy ở những nơi có cá, người ta gây lên được rất nghề đánh cá phát-đạt đến như thế, nay xem ở xứ ta có lẽ còn là một nơi sản cá bền nhiều hơn; khắp trong tuế-giới đề không mấy nơi tôm cá sản tăng trong vịnh Bắc-kỳ; cứ xem như trong mùa đánh cá, người những thuyền chài của cư-dân miền bờ biển ta, lại còn biết bao thuyền chài của người Trung-hoa hoặc ở Bắc-hải, hoặc ở Phúc-kiến, đến đánh cá ở miền Cảo-bà và miền Hạ-long, khi-nghề của họ dùng rất là sơ sài mà thuyền nào lớn trở về cũng đầy ắm-ập những cá, thì đủ biết rằng tôm cá ở đấy tiệt là sẵn lắm vậy, những miền ấy nếu dùng các cơ-khí mới và có tàu hơi mà đánh cá, thì chắc là cái lợi có được lội hơn nhiều. Lại còn được cái lợi nữa là có tàu hơi thì tôm cá đánh được chở về bán rất lành chóng, tôm cá lúc làm lại được tươi, hơn là tôm cá đánh bằng thuyền chài ngày nay, có khi phải cầm ở ngoài bể ba hàng mấy ngày mới chở về được đến bến.

Cá đánh được nhiều như thế, mà cá bán cũng được lợi nhiều. Có là một thứ đồ ăn rất nhu-yếu cho nhân xứ nầy, nào là cá tươi, cá khô, cá mắm, biết bao món cá, không kể nước mắm cũng làm bằng cá nữa.

Tưởng cứ mấy nơi đô hội như Hà-nội, Hải-phòng, Nam-định và các tỉnh-lị lớn là những nơi cá bán chắc được nhiều không bao giờ sợ ế, cũng không xuể việc cho một đội ngư-thuyền làm có thể phát-đạt tầm rồi; người những nơi gần ấy lại có thể chở cá đến bán cho khắp các xứ ở cõi Á-đông nầy như ở Phi-luật-tân, Tân-gia-pha, Vân-nam, Hương-cảng v. v. Ấy là chưa nói đến cá đồng hộp và cá ướp dầu, nếu làm ra được nhiều, thì tài đi bán ở nước ngoài, người thế-giới đâu đâu cũng mua đùng cả, lại còn một mối lợi rất lớn không biết chừng nào nữa vậy.

Và lại nghề đánh cá mà mở-mang được to-tát ra, thì các nghề phụ-thuộc với nghề ấy cũng nhân đấy mà phát đạt được cả. Những nơi đánh cá ở đây vốn không ra hồ mấy, tàu đánh cá không phải đóng thứ to lớn như ở các miền bể Âu-châu, tàu tái-lượng chỉ độ 150 cho đến 200 tấn cũng đủ dùng, mà bạng tàu nhỏ như thế ở đây có thể đóng được cả, thế là nghề đóng tàu cũng sẽ phát-đạt lên, còn như chài lưới thì thường dụ Bắc-kỳ gai dạy dùng đến bao nhiêu cũng có, sẵn cái nguyên liệu ấy mà mở-mang thêm được nghề làm chài lưới, thì phát-đạt còn nói gì. Cư-dân duyên hải phần nhiều là điền-thổ, quen việc chài lưới, mà xưa nay làm vì nghề vụng dại, thường vẫn phải ở liều-thân lâm-than; những bần-dân đó mà nếu đem ấu-sáp vào được cả trong đội ngư-thuyền thì thành ngay những tay thủy-hủ được việc giỏi-dang, mà có cơm ăn việc làm tử tế cả.

Ôi! Một cái đại lợi trong xứ mình như thế, các nhà có thể lực có tư-bản, ai là người để bụng đến cái tình hình kinh-tế trong nước, lại chẳng nên mau mau dựng-dão kinh-doanh lấy trước à lợi cho mình, sau là lợi cho dân mình, cho nước mình nữa rồi?

T. B

Hỡi hơi ai ơi muốn chóng giàu
Dịp nào cho bằng dịp nầy đâu;
Ráp nhau mua sổ S.A.M.I.P.I.C,
May lợi muôn ngàn rõ quá mau.

Trong nhà trong cửa
ai ai
cũng phải có sẵn
THUỐC HƯƠN
PASTILLES
VALDA
đặng Khỏi có cơn nhức đầu.
Khi có ông gió bà cả ra vô.
Cũng có người phải đi ra.
tới sở làm.
THI ĐEM THEO TRONG MINH
hoặc ngậm cho long chỉ hong hơi Khai bình.
hoặc ngậm mà trừ bình,
như khi sổ mũi, đau cổ, mệt thở,
ho đàm, ho ngược, cảm, sốt.
MÀ NHƯ LÀ PHÁI NHỌ
dùng lấy mỗi thứ
THUỐC HƯƠN
PASTILLES
VALDA
mà thôi
nào dùng trong hộp
có trên nhãn phải có hiệu ấy
- VALDA -

NGẬM MỘT HƯỞN
VALDA
TRONG MIỆNG
Tránh khỏi sự ngửi giống Khác cả.
Khỏi nóng sinh ra mỏi,
và lại không ho.
Có nghẹt mũi, ho nhiều, mà ngậm được thuốc ấy thì cũng hết liền.
— Ấy —
một thứ thuốc thần hiệu lắm
ĐỂ MÀ TRỊ
các chứng bịnh ho lao và tức ngực.
THUỐC HƯƠN
VALDA
có bán cùng trong các điếm thuốc
Có mua thì nhớ coi trên nhãn hộp có hiệu nhãn
VALDA

SÁCH
THỜI-SỰ CẨM-NANG
1928
ĐÃ XUẤT BẢN

Sách « **THỜI-SỰ CẨM-NANG** » *năm nay mới xuất bản.*
Rất cần ích cho mỗi người
Nên mua mà xem
Có đủ cả phần chánh trị
Thương-Mãi
và Tiểu-thuyết
đọc rất bổ ích.

Qui ngài nào cần dùng mua xin viết thư liền nếu chậm trễ thì e không còn như năm rồi.

GIÁ BÁN 1 CUỐN LÀ..... 2 $ 50
PHỤ THÊM TIỀN GỞI..... 0 35

Thơ và mandat gởi cho : Monsieur le Directeur de l'Imprimerie de l'Union, 13 rue Lucien Mo sard. — Saigon.

Cần dùng

Một sở cao-su cần dùng thêm **thợ vẽ, điều-dưỡng, surveillants, thợ hàn chì, hàn kèm,** *phải có giấy chứng tốt.*

Ai muốn xin làm, do hỏi Bổn-Quán mà hỏi thăm.

Khải minh ảnh phiến
định nghiệp công-ti khải sự

Công-ti chúng tôi thiết lập nhà hát chánh lại Thương Hải gọi bằng Tổng-hàng lại thiết lập nhà hát nhánh trong các xứ thương mãi, gọi bằng phân-hàng, chuyên chú về sự kinh dinh ảnh phiến; là nghề hát bóng của Trung-Hoa.

Từ năm ngoái đến nay, Công ti thiết lập phân-hàng tại Nam kỳ, đã hiến mấy tuồng hát rất đặt biệt, như tuồng: Bàn-tư-đồng, Mệ-nhơn-kêu, Bạch-phù-dung v.v. Mấy lớp tuồng ấy là kỳ xảo không cùng, bổn địa sĩ dân đều hoan nghênh tất cả, nay lại xuy rộng thêm về sự ảnh phiến dinh nghiệp, có mấy đều sau đây:

1° Các thứ máy hát mới đem tới, đều có chữ Annam và chữ Quốc-ngữ, nói rõ sự tích trong các lớp tuồng, để cho công chúng dễ hiểu.

2° Công-ti đã thỉnh được một thứ máy hát có thanh âm là máy hát của mỗi vị khoa-học chuyên-môn mỹ hiệu Hán-cảnh-hồ Bác-sĩ. Chưa định kỳ lâu nào, sẽ chở máy hát ấy qua Annam, để cho chư vị thêm rộng kiến văn hơn hồi trước.

3° Công ti có dự bị các thứ máy hát nhỏ, chế tạo kiểu mới, giá tiền cho muốn rất rẻ, để mở rộng dinh nghiệp trong địa phương, và giúp sự hoan-lạc trong gia đình.

Chư vị có Hí-viện đã lâu, hay là hiện đương lập hí-viện cách mới, như muốn cần dùng máy hát bóng của Công-ti chúng tôi, hoặc thương nghị hiệp tác, thời tự ý, xin mời đến hỏi-sở chúng tôi ở tại Cho-lớn, đường Vân-Nam (Quai Yun-Nam số 31 thời Công-ti chúng tôi rất hoan nghênh và cảm tạ.

KHẢI MINH ẢNH PHIẾN,
cẩn-bạch.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngang nhà hát tây Saigon.

ALLO! ALLO!

HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT

Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt lắm đó.

AY CÔNG LÀ HÃNG:

SALON NAUTIQUE

Môn bài 460, đường Paul Blanchy, SAIGON

RHUM ST JACK

Rhum le plus populaire de l'Indochine

MARQUE Dragon Rouge

QUALITÉ SUPÉRIEURE — VÉRITABLE RHUM

SEUL DÉPOSITAIRE

Société commerciale Mazet d'Indochine

20, rue Paul Blanchy, SAIGON.

C.J.BONNET

HÃY MÀI CHO BẰNG CÁI ÊNH

NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KHI CHỦ TÔN MUỐN MUA HÀNG LỤA

LỜI RAO

Nhà đặt « P. LÊ-PHÁT-VINH »
Ở tại Cầu kho, đường mé sông (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gấm nhuộm bền Pháp-quốc, nền màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trắng 4$00 một thước tây.

Lục-soan lăng-châu, trắng, từ 3$00 tới 8$20 một thước tây.

Lục-quyến trắng, xanh chỉ thiết mỉnh; từ 2$00 tới 2$50 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiết trắng, dệt rộng bằng từ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m30. — Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ha lăng đen huyền, không trổ không dồ lông), khổ biết-thảo 6$00 một quản.

Lãnh đen (ha lăng đen huyền, không trổ không dồ lông) khổ trung 5$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tăng, dệt rất kỹ càng, đáng cả hàng tốt mà bán cho đồng bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiên nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn trí danh trong lục-châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thư cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi rất là tuế mỹ, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuết ngết.

Bản đề LÊ-PHÁT-VINH.
Cầu kho — Saigon.
Kính cáo.

Bệnh Giang-mai BỆNH CHỨA BẰNG THUỐC VIÊN

COMPRIMÉS DE GIBERT

Là thuốc kiến hiệu, chắc chắn, rất dễ dàng, mà lại bổ-dưỡng vậy, khi đã dùng cùng rất uống ngon.

Môn cả thuốc tiêm 214

GƯƠI MẠT-NHÂN DANH TIẾNG

Có nhiều nhà thương ca tụng

Muốn được mua thứ thuốc hiệu quả, nhất là ở xa xôi, thì cứ gởi thư cho **GIBERT**, bào-chế-sư, tại số 19 Rue Paul Blanchy, MARSEILLE.

NỘI HÓA

Tại tiệm lối cô bán:

Gạo trắng, trà Huế Lâithiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *(tính 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0 20)* huốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cô-là, Bột Lo-gi-xuyên, Savon Hảo Vinh bánh Quốc-Nữ, mức gừng *vân vân...*

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắc được lợi lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN KHẮC-NƯƠNG.
98, Rue Lagrandière
Téléphone 699

Hãy hút thuốc

JOB

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vinh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy dùng làm gạch, gối lót lắm.

Bốn con trâu được đông tuổi và đứng sức làm công chuyên.

Vị nào muốn mua xin do nơi bổ-bảo.

Sách in rồi lần thứ nhì

QUYỂN

Bách-Phân Luật-Giải

5.000 cuốn trước bán hết rồi, kỳ nhì nầy có thêm vô mười mấy trương sách nữa: nói về luật mới đổi thuộc về **Bách-phân**, *và con niêm giấy tinchỉ, lại có chỉ rõ cách phạt* **Bách-phân** *không đăng giá hay là dấu giá.*

Ai muốn mua lẻ, do mấy chỗ bán sách trong lục-tỉnh, đều có trừ bán lẻ: 1$00 mỗi cuốn;

Ai muốn mua sỉ, bán lại thì tôi tính cho như vầy:

50 cuốn sắp xuống trừ huê-hồng: 20%;

51 Cuốn sắp lên — : 30%

(Không dám nhận cách lãnh hóa giao ngân).

M. ĐẶNG-BÁ-PHÚ
Soạn-giả quyển: Bách-Phân-Luật-Giải
Vinhlong

Hỏi anh-em chị-em đồng-bào, nên kíp mua số của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-trí Thể-dục », vì ngày xổ số đã hầu kề, thấm thoát còn chẳng bao lâu nữa thì đã tới ngày 12 Juillet 1928.

Số có đề bán khắp nơi, mỗi số 2$00.

Cần thử dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thử dầu hỏi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong hoàn-cầu. Giá đã rẻ mà thấp lại đương. Liệt vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

REFINED PETROLEUM

極亞細亞公司
清光牌魚
火水 FISH GRAND

ASIATIC PETROLEUM COMPANY LIMITED

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu cá nầy.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chư ấn tiền xưa, ông bà mình vinh-ni Lê theo đời tân thời, cũng noan-cảm lắm nên ấn hết. — Ông Lê-văn-Phát, tự cũng vậy thường thọ ngũ đồng Bổn tỉnh nhơn hàng lá trong khi rảnh, có trong lúc mấy thì rảnh-noãn hay làm ra một pho sách, đặt hiệu là « Les Coutes et Légendes du Pays d'Annam » Việt bằng-ở-Đ Pháp, văn chương rất tế-nhị sách tiếu tao, đến đổi người Pháp đều phải đồng khen. Sách ấy rất ích cho Annam, nên giả người Annam, nên Annam đều lấy tình thông hiểu man. Bà con ích cho người Annam.

Annam ai muốn mua một quyển trong ho con chân bổ lấy xem của Annam ngày cách đặt để theo Pháp, sau giữ khuôn, nội bổn.

— Giá mỗi cuốn..... 1$00
Bán tại Imprimerie Union Saigon.

THỜI-SỰ CẨM-NANG 1928

ĐÃ XUẤT BẢN

Giá một cuốn..... 2$50
Ở xa thêm tiền gởi..... 0 35

Thơ và Mandat gởi cho:
Imprimerie de l'UNION. — Saigon

Trường « VÕ-VAN »

CANTHO

Kỳ thi cấp-bằng Sơ-học (Certificat d'études primaires Indigènes), được mấy người; vì Bổn-trường đem đi thi mười sáu trò, đậu được: mười lăm và đậu thêm bên trò tự đi thi lấy mình (candidats libres) nghĩa là trọn đậu đặng mười chín (19) trò. Qua hạch miệng trò Lý-hóa Lễ bị đánh hỏng, chỉ lấy còn lại 18 trò lên đậu.

Những học-sanh thi đậu kể tên dưới đây:

1e — Nguyễn-văn-Kiểm	(Bentre)	11e — Tiêu Hai	(Soctrang)
2e — Lê ngọc-Hương	(Cantho)	12e — Trương văn-Vĩnh	(Camau)
3e — Lê trương-Miêng	(Cantho)	13e — Huỳnh công Minh	(Longxuyên)
4e — Nguyễn hữu Phúc	(Cantho)	14e — Nguyễn văn Cầu	(Baclieu)
5e — Trương văn-Tuyết	(Cantho)	15e — Trần văn Đạt	(Longxuyên)
6e — Trương văn Nguyên	(Cantho)	16e — Bùi-văn-Sâm	(Cantho)
7e — Nguyễn dư Khương	(Rachgia)	17e — Biện văn Chính	(Cantho)
8e — Nguyễn văn Chính	(C. mau)	18e — Nguyễn-thanh-Biên	(Rachgia)
9e — Dương văn-Tường	(Bentre)	19e — Lý-hoa-Lễ	học trò lớp nhì qua hạch miệng rớt.
10e — Trang kim-Loi	(Soctrang)		

Mấy trò ông cựu Hội đồng Quản lý Võ-văn-Thơm dự định một số tiền (500$00) để thưởng, mỗi tháng, bài luận giỏi nghèo, trò nào ăn cần học tập đành nhứt đoan trang, và đứng hạng giỏi nhứt trong lớp.

Bài trường ngày 30 Juin 1928 nhằm ngày 12 tháng năm, Mậu thình.

Nhập trường ngày 2 Août 1928 nhằm ngày 16 tháng sáu, năm Mậu thình.

Cai-trường.
Tú-tài: NGUYỄN-VĂN-THƯỢNG.

MÁY CÀY

HIỆU: **Fordson**

THE UNIVERSAL TRACTOR

GIÁ BÁN: **1.600$00**

CÀY HIỆU:

OLIVER

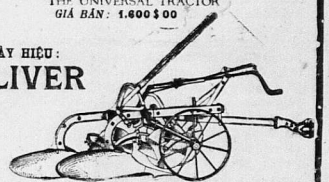

Dùng hiệu máy cày nầy cày ruộng cày vườn caosu thì đã ít tốn mà lại mau, mà đất sẽ trở nên tốt.

CÓ TRỮ BÁN TẠI HÃNG

S.I.T. Société Indochinoise de Transports.

Rue Filippini, 4, Saigon

Feuilleton N° 15

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七俠五義

HỒI THỨ BA

Trừ yêu quái, Bao-văn-Chánh gặp lương-duyên;
Thọ ơn vua, Định-viễn-huyện ra trần nhậm.

(Tiếp theo)

Là vì hôm qua người thấy Bao-Chân ở nơi thư phòng rồi người trở vào nhà trong đàm đạo với Phu-nhơn thì người khen ngợi và khoe khoan cái nhơn-phẩm và sự học-vấn của Bao-Chân lắm; chẳng sao còn đường tương-lai sẽ được phát đạt không biết đâu mà hạng lượng được.

Phu-nhơn nghe nói thì đáp rằng: «Nếu vậy thì đó coi như người cứu trị con mình được khỏi rồi rồi thì mình gả phút nó cho người chẳng là tốt lắm.»

Lý-lão-gia nói: «Lời Phu-nhơn nói đó hiếp ý tôi lắm, vậy thì đã coi con gái ta bịnh nó thế nào rồi sẽ liệu toan.»

Ai ngờ là sáng ra bữa sau Tiểu-thư khoẻ mạnh như xưa, chẳng còn đau ốm chi nữa hết; Phu-nhơn mừng rỡ chẳng cùng, kế thấy Lý-lão bước vào hỏi rằng: «Hôm tôi có hỏi thăm Bao-Hưng kỳ lưỡng, và nói với tôi rằng; trong bài thì đó là cớ tích Tướng-công của và từ hồi còn nhỏ cho tới bây giờ, đã nhiều phen ăn ngon, mà nạn nào rồi cùng phòng hoạn hễ kiết mà được xây qua; tôi hỏi gái lại thì Tướng-công ấy cũng chưa có chỗ nào.»

Lý-lão-gia nghe nói như vậy, thì mừng rỡ chẳng cùng, mà lại rõ từ ý trong bài thơ đó là hồ-ly báo ơn cho chàng lại làm phò thành ra một đoạn lương duyên; bèn thay đổi ý phụ rồi bước ra chốn thơ-phòng. Lý-Bảo chạy ra thông báo.

Bao-Chân vội vàng nghinh tiếp. Lý-lão-gia nét mặt tươi cười mà nói rằng: «Con gái ta lão nhờ ơn hiền-khẩu mà bịnh đã mạnh lành; và lại nhà lão ta có một mình nó là con, mà cũng chưa có nơi nào. nay ý lão muốn gả nó cho hiền-khẩu để phòng sớm trấp sương khăn chẳng hay tôn ý thế nào, xin nói cho lão rõ».

Bao-Chân nói: «Việc ấy kẻ vãn-sanh vậy thiệt chẳng dám tự chuyên, phải chờ thưa lại cho cha mẹ anh chị tôi hay đã, rồi tôi mới dám tính việc hôn nhơn». Lý-lão-gia thấy Bao-Chân chối từ mà không kỉ càng thì mừa cười, rồi thò tay vào túi lấy tờ giấy vàng ra trao cho Bao-Chân và nói rằng: «Hiền-khẩu hãy xem đây thì rõ, mựa chờ từ chối làm chi».

Bao-Chân tiếp lấy xem coi rõ đó một tin tài mà nghi thầm rằng: «Hôi hôm trong lúc ta mơ màng hoảng hốt, lẽ nào lại viết mấy câu thơ nầy! Tối ra buổi ta còn nhỏ, lúc vào dọn mưa trong chùa mà cộp năng con gái ấy là hồ-ly ư ngu, lại nhờ nó nhiều phen cứu ta mà đáp đền ơn nghĩa cho ta, vậy mà ta không rõ.....»

Lý-lão-gia thấy Bao-Chân làm thinh mà suy nghĩ như vậy, thì lại nói rằng: «Hiền-Khẩu chẳng cần suy nghĩ làm chi, cứ theo đó mà xét ra, thì lão trường con gái của lão chẳng phải yêu tà gì khuấy phá, thì đó rằng là hồ-ly nó đem đường chỉ nẻo mà kết mối chỉ điều cho khẩu có chi cho lạ».

Bao-Chân thấy vậy liền dép rằng: «Nếu đại nhân có lòng thố ái, thì tôi đâu dám chẳng vâng lời; nhưng vậy mà xin để cho tôi đi hỏi-thì cho xong rồi trở về thưa lại cho cha mẹ anh chị tôi hay rồi sẽ làm lễ sánh».

Lý-lão-gia thấy Bao-Chân đã đành rồi thì bèt lòng mừng rỡ, bèn nói rằng: «Ấy là lẽ tự nhiên, nhưng bề đự-trượng-phu một lời là chắc, vậy thì lão-phu ở nhà mà chờ đợi tin lành đó». Hai đàng chuyện vãng vừa xong, kẻ thầy rơm nước đã dọn, Lý-lão-gia lại ngồi ăn với Bao-gia mà cầm khách.

Trong lúc ăn uống lại còn đàm luận với nhau những việc tế-gia trị quốc, Bao-Chân ứng đối ý hàng, nói xuôi như nước chảy; những lời nói có kinh có vĩ, làm cho Lý-lão-gia khen phục chẳng cùng; bèn chẳng cho đi gấp, rằm Bao-Chân ở lại ba ngày và nói lại cho Phu-nhơn hay.

Cách ba bữa sau Lý-lão-gia bèn sắm sửa đồ hành-lý y-phục bạc tiền và ngựa lại cho tên quản-gia là Lý-Bảo đi theo xuống kinh cho có bạn. Bao-Chân hết bái biệt mẹ lên đường, Lý-lão-gia lại dinh ninh dặn giò nhiều lời căn thiết Lúc bấy giờ, Bao-Hưng trong lòng hớn hở, vui vẻ chẳng cùng. Kế thấy Lý-Bảo dắt ngựa ra, Bao-Chân lên ngựa. Bao-Hưng và Lý-Bảo theo sau, thầy trò 3 người nhắm kinh-sư tấn phát.

Ngày kia xuống đến kinh-sư rồi, thầy trò bèn tìm nhà lữ-quán nghỉ ngơi mà chờ ngày mở hội.

Đây nói qua việc quốc-chánh của triều-đình từ ngày Chơn-tông hoàng-đế giá băng, vua Nhơn-tông lên ngôi đại bửu rồi, bèn phong Lưu-hậu làm Thái-Hậu; lập Bảng-Thị làm Hoàng-hậu, phong Quách-Hoè làm Tổng-quản Đô-đường, Bàng-Kiết làm Quốc-trượng, lại gia phong chức Thái-sư; và lại Bàng-Kiết nầy vốn là tay gian nịnh, ỷ thế là Quốc-trượng, thường hay khinh khi áp chế quần liêu, lại thêm một bọn xu quyền phụ thế, hiếp nhau mà lập bè lập đảng, đã mình khi Thánh-thượng tuổi hồi còn thơ, lại còn ám toán với nhau mà chuyên quyền áp chế.

(Mai tiếp).

IMPRIMERIE DU LUC-TINH TAN-VAN
Directeur-propriétaire: NGUYỄN-VAN-THIỆT
15, Rue Luxien Mossard, Saigon.

Tirage 2500 exemplaires
le 9 - Juillet 1928

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỌ

Saigon le 9 - Juillet 1928

Ngày xổ số đã kề! 12 Juillet 1928 hãu tới! Hỡi hỡi anh em đồng-bào! Chị em đồng-bào! Nên kíp mua số của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục » cho mau kẻo hết. Mua số này đã được nghĩa rất lớn, lại được lợi quá to, mỗi số chỉ giá có 2$00, nếu lỡ qua thậm uổng. Sáu-muôn đồng đang đứng ngoài chực sẵn, để bước vào cửa của ai kia!... Đồng-bào ta hãy ráng với nào!

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Méderva có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin ấy.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu & Cubèbe uống nó vô hại mà mùi thơm tho; dầu uống bao nhiêu cũng không phạt ti, uống nó rồi cái mùi nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nó.

Thứ thuốc Salol các y-viện đều dùng nó đã đăng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhỏ vị Salol vào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão dương càng là bổ dưỡng kẻ ra tráng kiện.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hườn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie principale của ông L. SOLIRANE là bào chế không bao giờ giá cao, ngang nhà hát Tây Saigon có bán.

Trà-hoa-Nữ sự tích

TI U THUYẾT MỚI XUẤT BẢN TẠI THÀNH PARIS

Kỳ-giả..... Tây-sĩ TIÊU-TRONG-MÁ,
Dịch giả..... Nam-sĩ TRẦN-SONG-SINH

(Tiếp theo)

Tôi và Ủy-Lan ngồi gần xé xít, giống thể vợ chồng, tôi muốn đánh chơm chút mà chơi, sự nàng khi nghèo mắc cỡ, nên tôi phải liều đánh lớn, đặng chưng nhiều của với nàng, đánh một chập lâu, độ chừng ba bốn mươi phút, may đâu tôi đãi, ăn đặng mười lăm tấm giấy xăng, ngoài ra bạc rất bạc đồng, không biết bao nhiêu mà kể, Ủy-Lan cứ ngồi tôi chùm chiếm, dường như tôi ý vui mừng, tôi cũng ghé mắt ngó nàng, cho không chủ ý đánh bạc, tôi thấy nàng thua tiền hết ráo, phải đem tiền cho nàng, khi hai trăm đồng, khi ba trăm đồng, tính cả năm sáu trăm bạc, song tôi đem tiền bao nhiêu, thời nàng thua tất cả, chẳng còn một đồng nào, đến khi sòng bạc đã tan, tôi chỉ còn tám tấm giấy xăng bỏ túi, chờ khi khách nhơn về hết, tôi cũng từ tạ nàng Ủy-Lan mà về, thế mà nàng cầm tôi ở lại một hôm, đặng nàng tỏ lại mặt thiết, tôi khất hẹn sáng ngày sẽ tới, mà nàng nhứt định không nghe, nàng liền dắc tay tôi vào nhà trong, cứ chong đèn trò chuyện, tôi lại nhắc chuyện đánh bạc mà hỏi Ủy-Lan rằng: qui-cô đánh khôi thua chăng? Ủy-Lan đáp: thua to lắm, tôi lại hỏi: số tiền tôi đem cho qui-cô hồi nầy, cũng thua hết sao? Ủy-Lan cứ chúm chím cười, chẳng nói sao hết, tôi biết Ủy-Lan ngại dạ, nên nàng chẳng dám nói ra, tôi bèn nắm tay nàng mà nói: đánh bạc có kẻ ăn người thua, chẳng sao mà ngại, tôi còn có tám tấm giấy xăng trong túi, xin để lại cho qui-cô xài, tôi vả nói vả móc tiền trong túi ra, để một xấp giấy xăng trên ghế, Ủy-Lan thấy vậy liền hỏi: hiền-lang có bao nhiêu tiền, thời giao cho tôi hết cả, không biết hiền-lang! có ý gì chăng? tôi đáp: vì tôi thương qui cô lắm, nên tôi không kể bạc tiền, Ủy-Lan cười lạt mà rằng: hiền-lang nói thế, thời tôi xin cám ơn, song xét lại mà coi, thời hiền-lang làm vậy không phải, bởi vì tôi và Mả-Khắc chị em bạn gái, cũng như con một nhà, nay hiền-lang từ tuyệt Mả-Khắc đi, tôi cũng có lòng phiền não, dầu hiền-lang thương tôi cho mấy, tôi chẳng dám vâng lời, tôi nghe nàng nói ngạc nhiên, bèn hỏi lại một lời mà nói: qui-cô nói vậy thời qui-cô từ biệt tôi sao? Ủy-Lan đáp lại rằng: thưa phải.... hiền-lang từ biệt Mả-Khắc mà kết bạn với tôi, tế ra tôi gặt chồng của Mả-Khắc, tôi nghĩ tình nghĩa chị em bạn, nên tôi phải từ biệt hiền-lang, tôi nghe nói tức mình, liền trách mắc Ủy-Lan mà nói: qui-cô sao gạt tôi vậy.... bữa trước tôi xuất mấy trăm bạc, cậy người mai mối với qui-cô, qui-cô nghe nói bằng lòng, chẳng từ chối chi hết, tôi tưởng qui-cô có lòng thành thật, nên tôi giao hết tiền bạc của tôi đi, không ngờ qui-cô đổi dạ thay lòng, cứ lấy chuyện Mả-Khắc làm bia miệng, dường ấy thời tôi mất của vô gốc, không được việc gì, vậy xin qui-cô tự xử lẽ nào, kẻo ức tình tôi lắm, Ủy-Lan nói: tôi biết hiền-lang mướn tôi mà bảo thù nàng Mả-Khắc, thời tôi đã giúp hiền-lang về sự nhẫy đầm, tay hiền-lang hao tốn tiền bạc mắc lòng, tôi giúp một sự ấy cũng đã phải, nếu tôi cùng hiền-lang kết bạn, thời tôi đối với Mả-Khắc thế nào, vả lại tôi đây tuổi mới cập kê, chưa bôn bức về cầu phối hiệp, xin hiền-lang chớ nài ép nhọc lòng, tôi nghe Ủy-Lan từ chối một bề, bèn nổi giận mà nói: tôi tưởng cô chưa bao lâm tuổi, còn để dạ thật thà, chẳng ngờ cô xiến xáo quá chừng, không khác nào Mả-Khắc, nếu tôi biết ý cô như thế, thời tôi chẳng cần biểu cô nhẫy đầm làm chi, tôi nghĩ thấp mưu thua trí đàn-bà, nên tôi có phân nên một chút, còn tiền bạc tốn hao cho mấy, tôi chẳng kể số chi đâu, Ủy-Lan nghe nói làm thinh, không biết sao đáp lại, khi đó, trời đã gần sáng, tôi lật đật ra về, đến hôm sau, Ủy-Lan thỉnh tôi tới nhà, lại đem lời hòa giải, bướm kia hoa nọ đều có, tình mật thiết với nhau, bởi cớ, Ủy-Lan có dạ ngại ngùng, chẳng dám tới nhà Mả-Khắc, Mả-Khắc biết được sự ấy, cũng không hỏi tới Ủ-Lan một lời, vì sự tôi mà hai chị em bạn xa nhau, không thâm thiết như hồi trước nữa,

(Mai tiếp) TRẦN-SONG-SINH.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thể sánh bì kịp, chế riêng cho mấy người ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH
Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

có chiếc ra nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lác-léo, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE — Nước hiếu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.
VICHY HOPITAL — Nước nầy thì để uống cho tỉ-vị hoà lạc luôn luôn.

COI CHỪNG LẦM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC.

HÃY CHO CON TRẺ DÙNG VẬT THỰC RẤT QUÍ
là sữa đặc có đường hiệu

NESTLÉ
«CON CHIM»

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
HIỆU: L. L.
57 và 10 MÃ LỰC

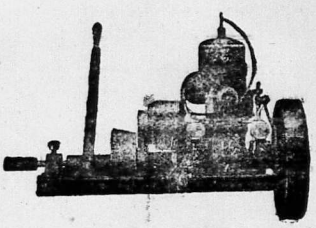

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO TAM BẢN CHẠY MÁY

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết
Xin hãy do tại
A.C.R.I.C.
3 Bd NORODOM — SAIGON

SẮP MỞ
Ba
PACHOD Frères & Cie Lmd

LẬP NỀN GIA THẤT!...

Ấy là sự mơ tưởng của chư tôn!... Nếu sự quá khọc làm cho chư tôn yếu đuối thì chắc chư tôn tưởng chẳng hề làm cho thành được cái điều mơ ước đó. Hễ lao thân lâm thì lẽ nào chư tôn lập nên gia thất được? Chư tôn tuổi hồi còn thơ, lẽ nào lại bỏ qua một sự sung sướng như thế.

HÃY LÀM CHO SỰ MẠNH KHOẺ, CHO CÁI SỨC MĂNG HẢI LÚC TUỔI TRẺ TRỞ LẠI

Trước hết hãy chủ tâm mà sáng sóc lấy mình. Sự sáng sóc ấy mỗi ngày chịu tốn với nó một phác đồng bạc; vậy thì chẳng phải mất ngày giờ, mà cũng không phải tốn của? Ấy là sự mạnh khoẻ trở lại cho mình và với sự mạnh khoẻ ấy thì mình được một đời vui vẻ.

Hãy khi sự uống ngày hôm nay thứ thuốc cao thượng, tánh rất hiền và thật là hay!

ELOGALINE

BỔ GÂN CỐT

Làm ra bằng viên với những chất hoá thảo mộc, chuyên trị bệ gân cốt mất mệt và làm cho kẻ chí yếu đuối trở lại mạnh như thường.

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu mỏi đều vững đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm và thống ngày xuống đa thôn mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cải lão hoàn đồng, mặt mày lược tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít liệt dược, dòn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao lần tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

BỊNH TIÊM-LA

Trị cách mới, có thuốc uống vào lỗ miệng, thuốc liều

SIGMARGYL

Thuốc liều Sigmargyl, *trong đời có mới, hiệu-nghiệm hơn hết, có gồm ba vị thuốc giỏi trị bịnh tiêm-la đã có danh.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống vào, bất kỳ bịnh lâu mau, vết tích lành liền, mau mạnh tươi tốt lại, rất lẹ.*

Thuốc liều Sigmargyl, *không độc-địa, uống khỏi lo hư động đau trong bao-tử cùng trong ruột gan chi cả.*

Thuốc liều Sigmargyl, *nhiều quan thầy trị bịnh tiêm-la giỏi, đã có dùng thường, cho là thuốc tinh thiệt, không khi nào sợ thất.*

Thuốc liều Sigmargyl, *uống thế thuốc chích hay thật, dùng đã ít hao tốn, lại kinh đoạ.*

Nói tóm lại, thuốc ấy linh hay đã nhiều quan Lương-y cao học nhận chắc, mường lường rồi thì hoá công các tiệm thuốc bái rao, nói vậy:

Bịnh tiêm-la và cách trị bằng thuốc

SIGMARGYL

Nơi bán: LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc liều **SIGMARGYL** *có bán cùng các nhà bán thuốc.*

Gửi bán: Dépôt Pharmacie GARRIGUE, RUE, DOLIMIER.

Kính cùng quí vị đặng rõ: **ĐẠI-ÍCH** *tại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trử rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* **D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT** *giá rẻ hơn các nơi.*

Đèn **SUCCÈS** *đa kiểu, trơn và đồ bàn rất tiện, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp.*

Trử: Đồ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès vải mag mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385. — rue des Marins. — Cholon

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao-đơn hườn tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VÍ TÉ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi rẫy đành sau, mà chế luyện cho được tôn thiện tôn mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời dùng hình ông phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thấy đều xưng danh tụng, thiệt bổn đường mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nào giục để thủ lợi, cả lăng kể lần nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hườn-tán rồi đó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân... và làm những bao nhãn hộp, những ve giống ưa tựa như của bổn đường, nếu mà gởi bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy ai muốn mua thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
88 rue de Canton 38. — CHOLON
Chủ nhơn cẩn cáo

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-DẦU »

Thứ dầu Menthe thuốc nầy của bổn-đường chế ra bá phát bá trúng công hiệu như thần, khắp cả hoàn-cầu thấy đều biết danh. Ngày trước những toa và nhãn hiệu, bổn-đường dùng có hai thứ chữ: chữ Tàu và chữ quốc-ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đàn-Thổ hiểu mà dùng, nên có thêm vô một thứ chữ Đàn-Thổ nữa. Vì sợ e lục-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tỏ cáo, cầu xin chư-vị biết cho. Như có mua dầu xin cứ nhìn cho kỹ nhãn hiệu ông Phật mập thì rõ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại-tấu, môn bài số 145, 147 và 149.

Tiệm nghành ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton số 47 và ở tại NAM-VANG (PNOMPENH) đường PRAIRE số 95.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG.
Chu-nhơn kính cáo.

SÁCH NGOÀI BẮC

Quốc văn trích diễm	0$85
Tiếng gọi đàn	0 40
Đại Việt địa dư	0 80
Lương ôn như gia huấn	0 10
Kiêm cổ cách ngôn	0 40
Trăm bài tính đố	0 80
Thế lực khách trú và vấn đề di dân vào Nam-kỳ	1 00
Tính thành thực của người Nam	0 15
Tờ thông cáo toàn quốc	0 10
Tuyên cáo Quốc dân } cụ Phan-bội-Châu {	0 06

CÓ BÁN TẠI:

Imprimerie, Librairie de l'UNION

13. — Rue L. Massard, Saigon

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ là: 0$50

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt

Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

PHOSCAO

Le plus exquis des déjeuners.
Le plus puissant des reconstituants.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KẾ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Ayot. — Saigon

Nhãn hiệu cả cầu chứng nơi đây

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cản đá cẩm thạch đủ thứ mau xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiêm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

QUINA GENTIANE

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN NƠI ĐÔNG PHÁP

Hang Société Commerciale Mazet d'Indochine

20. Rue Paul Blanchy. — SAIGON

PROPULSEUR ARCHIMÈDE

(Máy để gắn vô tàu có chơn vịt)

Trong các thứ máy để gắn vô tàu thì duy có thứ máy nầy là tốt hơn hết.

Dùng nó mà gắn vô tàu cở: bề dài từ 4 tới 6 thước rưởi thì tiện lắm có làm nhiều thứ từ 2 mã lực rưởi 3 mã lực rưởi và 5 mã lực

TRỮ BÁN TẠI HÃNG

S.I.N.D.E.X

95, đường Catinat

Làm Đại-lý cho cõi Đông-pháp